

за любопитство, нѣ излагами тукъ съдржянъето на единъ надписъ, изложенъ на единъ откъсакъ отъ свитака, който държи единъ Архидерей въ десницата си, написанъ съ едри черни и червени букви; изображеніето на Святеца впрочемъ не е цѣло, но—само до рамената му.—Тоя откъсакъ гласи тѣй:— „.... Господи И. . . . *обрашахъ сиаси туи/прияхъ избавление благодарствуютя словеса*“. Сжгльдаха се при това изображенията на много святии, но—за жялость всички повредени и—повечето само до гърдитѣ завардени. Въ насипъ-тъ на тая порутена черкова, намѣрихъ се много откъси отъ дебелиатъ мазанкъ на сводъ-тъ (кубето), по които се сжгльдахъ едри чисто-български черни букви на синьо-лазурно поле, но за жялость само по 2, 3 букви; тѣй щото не бѣ възможно да се прочете нѣщо на цѣло.—

Като се разкопаваше въ нѣ голѣмото среднѣе отдѣленіе на черковата (вѣроятно за мжжіетѣ), нѣ сжгльдахми на десната страна единъ голѣмъ каменъ, и като се разкопа на надолу отъ него, открихми една доволно голѣма гробница (катакомба) обградена съ отдѣлни каменни зидове, и—като се разкопа цѣла, оказа се че тя е два и половина метра дълбока, 2 метра широка и 6 метра дълга. На една дълбочина отъ 2 метра намѣрихъ се до 6 черепа и много други кости отъ чловѣческо тѣло (отъ рѣцѣ, крака и проч); между черепитѣ имаше единъ много голѣмъ. Нѣ сжгльдахми при това че вътрешнята мазанка (сувата) на тая гробница е накрита съ дребни златни цвѣтенца чисто завардени. Покрѣй деснія ѣ зидъ оказахъ се на една дълбочина отъ единъ и половина метръ, много едри и дребни въглища, остатки отъ изгорѣли дарвета, което ни кара да мислимъ: „че новооткритата тая черкова трѣба да е была запалена, и—въ слѣдствие на това, трѣба да е изгорѣло всичко дървено що се е въ нея намѣрвало. Съ надеждѣ, че може да се намѣрятъ нѣкои драгоцѣнни остатки, нѣ се распорядихми да се разкопае доволно дълбоко всичката черкова, а особенно олтарь-тъ; но—за жялость-нищо не се намѣри.—

у даръ.